

BO CAVEFORS:

Är samhället allt?

Professorn i sociologi vid universitetet i Mainz, Helmut Schoeck, har nyligen utgivit en bok i vilken han visar exempel på hur marxistiska lärare och skolboks-författare sprider en marxistiskt orienterad socialism i de västtyska skolorna. I många skolböcker och framför allt i lärarhandledningarna praktiseras en pedagogik som skapar klyftor mellan föräldrar och barn och mellan barnen och samhällets företrädare.

Den marxistiska vänstern hyser samma förakt för begåvning som nazisterna, konstaterar författaren.

Bo Cavefors är bokförläggare.

För någon tid sedan upptäckte rektorn vid Lunds Universitet att det brister i studenternas allmänbildning, i deras humanistiska bildning. Allt fler unga människor har läs- och skrivsvårigheter på grund av den slapphänta undervisningen vid grundskolor och gymnasier.

Varför har det blivit så här? Är en felaktig pedagogik orsaken eller är utbildningsmisären resultatet av en medveten antiintellektualisering organiserad av marxistiskt och socialistiskt orienterade lärare och skolboks-författare?

I avsaknad av tillförlitliga undersökningar om tillståndet i Sverige, kan analyser av tillståndet i Förbundsrepubliken Tyskland tjäna som väckarklocka.

Helmut Schoeck har skrivit en bok med titeln *Kinderverstörung. Die missbrauchte Kindheit. Umschulung auf eine andere Republik* (MUT-Verlag, Asendorf 1987/1988, 208 s, DM 22.80). Schoeck är född 1924 i Graz i Österrike, har studerat medicin och psykologi i München och Tübingen och är sedan 1965 professor i sociologi vid universitetet i Mainz. Dessförinnan var han under femton år verksam vid amerikanska universitet. Boken har av Karl R Popper betecknats som en av de viktigaste sedan andra världskriget.

Helmut Schoeck kämpar med ett mål för ögonen: att relationerna mellan människor skall grundas på förnuft, kunskap, moral och lojalitet, dvs tio Guds bud. Han är provokativ men seriös.

Marxistisk infiltration

Schoecks huvudtes är att i de västtyska skolorna pågår sedan 1968 en marxistisk infiltration med läromedlen som hjälpme-

del och med en stor grupp lärare som verkställare. Avsikten är att skapa en barnens och ungdomens frigörelse, där dessa hamnar i opposition gentemot föräldrar och samhälle. Schoeck hämtar exempel från framför allt lärarhandledningarna. Det är en emancipation som ofta omedvetet stöds av massmedia och av kyrkorna. Emancipationen kopplas samman med utopin om en värld och en världsåskådning som på nästan alla punkter skiljer sig från de värderingar elevernas föräldrar omfattar. Lärarna bedriver en pedagogik

Avsikten är att skapa en barnens och ungdomens frigörelse, där dessa hamnar i opposition gentemot föräldrar och samhälle.

som skapar framtidsmänniskor efter den sk frankfurtskolans värderingar (Adorno, Horkheimer, Habermas, Erich Fromm och andra).

Vid en opinionsundersökning 1985 menade 73% av föräldrarna att de försökte påverka sina barn i politiska och moraliska frågor, men endast 29% var övertygade om att de faktiskt hade inflytande över barnen i trosfrågor, 23% trodde sig påverka barnens läsvanor, 22% menade att de i största allmänhet tjänade som sina barns föredömen och 13% förmodade att barnen hade samma åsikter som föräldrarna. Det låter dystert, men vad annat kan man vänta sig i ett sekulariserat samhälle som det västtyska? Å andra sidan är även USA sekulariserat och där har en liknande undersökning omfattande ungdomar mellan 18 och 24 år visat att 77% av barnen ställer upp på föräldrarnas

åsikter i moraliska frågor, medan motsvarande siffra i BRD är 38%. 47% av de amerikanska ungdomarna har samma politiska åskådning som föräldrarna; motsvarande siffra i BRD är 33%. I sexuella frågor tycker 43% av de amerikanska ungdomarna likadant som föräldrarna, i BRD är siffran 14%. I USA anser endast 0,5% av ungdomarna att de inte har någonting gemensamt med föräldrarna. I BRD är siffran 13%. Detta visar att det i Västtyskland har uppstått en till synes oöverstiglig klyfta mellan barnen och deras föräldrar. Orsaken är, enligt Helmut Schoeck, att eleverna i skolan indoktrineras till att protestera mot det nuvarande samhället för att bli medskapare av ett framtida socialistiskt samhälle.

Engagemanget för "de gröna"

1986 gjorde *Meinungsforschungsinstitutet Emnid* en undersökning där man kom fram till att i ett parlament som då valts av enbart ungdomar mellan 18 och 29 år, hade 22% röstat på "de gröna" och 38% på SPD, de tyska socialdemokraterna: totalt 60%. Vad gäller frågorna om medlemskap i Nato, om en västtysk neutralitet mellan USA och Sovjetunionen och om ensidig nedrustning inom västmakterna, så intog merparten samma ståndpunkt som "de gröna". Schoeck menar att det är den socialistiska undervisningen som lett fram till den här uppslutningen kring det västtyska "miljöpartiet". Engagemanget för "de gröna" blir intensivare ju längre tid ungdomarna undervisats i de allmänna skolorna; 1985 sympatiserade 14% av grundskoleeleverna samt 32% av de manliga och 44% av de kvinnliga studenterna vid universitet och högskolor med "de

gröna". Normalgymnasisten ser med pessimism på den värld som omger henne/honom: miljöförstöring, industrisamhällets livsfientlighet, upprustning och vapenhandel, konflikterna mellan industrialisationer och utvecklingsländer. Trots att *Statistische Bundesamt* 1982 kunde bevisa att 86% av Förbundsrepublikens yta består av åkrar, ängar, skogar och vatten och att bostads- och industribebyggelsen endast omfattar 5% respektive 6%, hävdar miljöpartiets sympatisörer att *all* natur skövlats.

Frigörelsehysteri

Den här frigörelsehysterin leder till att de nya generationerna står främmande inför samhällets verklighet. Eleverna utbildas av de socialistiska lärarna till psykoterrorister. Manipulationen av barn och ungdom sker framför allt inom ämnena tyska, främmande språk, samhälls- och religionskunskap. Man talar inte om manipulation utan om emancipation, att det nuvarande samhället är ett samhälle där allt kan och bör förändras, att det är ett konfliktsamhälle där endast ett fåtal klarar sig, att det är ett mot barnen fientligt samhälle. Eftersom samhället är omänskligt och många människor känner sig otillfredsställda måste förändringen genomföras radikalt. I dagens samhälle är varje form av arbete en plåga och skolan jämförs med en arbetsplats. Man påstår att för de flesta är arbetet olönsamt och man hävdar att flertalet – och flertalet uppges stå vid "löpande bandet" – utnyttjas av samhälle och arbetsgivare på samma sätt som barnen utnyttjas av sina föräldrar. Trots att merparten lever i ett omänskligt samhälle anser man, ologiskt nog, att var-

je arbetare och varje skolelev är en parasit som lever på folken i tredje världen.

Förakt för begåvade

Det är vetenskapligt bevisat att 80% av människans intelligens beror på arvsanlagen, men de socialistiska skolboksförfattarna påstår att elevernas IQ bestäms av klasstillhörighet; enda undantaget skulle vara enäggstvillingar, framför allt de som visar musikaliska, litterära och matematiska anlag. Frågan om intelligensen och arvet behandlas på några få rader, medan problem som onani, homosexualitet,

Eleverna utbildas av de socialistiska lärarna till psykoterrorister.

prostitution, exhibitionism och masochism får tio gånger så stort utrymme. Oviljan att acceptera begåvningarna manifesterades vid en världskongress 1985 i Hamburg för ettusen högt begåvade barn från femtio länder, då den socialdemokratiske senatoren för skolfrågor, Joist Grolle, bojkottade kongressen och gjorde föraktfulla uttalanden om dess deltagare.

Vid västtyska högskolor och universitet är man negativt inställd till de mer än normalt begåvade studenterna. Denna politiskt-ideologiska hållning till intelligens och utbildning överensstämmer med de nationalsocialistiska ambitionerna i Tredje Riket. Om Hitlerregimen vunnit kriget hade man genomfört det integrerade skol- och högskolesystem som överensstämmer med Grolls och andra socialisters önskemål. Bernhard Rust, riksminister för vetenskap, utbildning och folk-

bildning 1934–1945 (han tog sitt liv den 8 maj 1945), tillkännagav när han tillträdde ämbetet, att "Ingen enskild skall hålla sig för mer begåvad än andra. Vi behöver inte de intellektuella. Alla är lika begåvade" (tidskriften *Erziehung und Unterricht*). Helmut Schoeck berättar om sin egen skoltid från 1933 till 1941. I hans skola fanns ett stort plakat med ett uttalande av denne Bernhard Rust: "Samhället är allt. Det individuella intet". Denna inställning till begåvning och undervisning var en av förutsättningarna för judeförföljelserna; bland judarna fanns ett stort antal högt begåvade människor och de blev just därför det perfekta hatobjektet för de nationalsocialistiska ideologerna. Den marxistiska vänstern ägnar sig sedan 1965 åt förföljelse av begåvningar och de använder en retorik och argument som starkt påminner om vad som sades för femtio år sedan.

Socialistisk indoktrinering

I många skolböcker och framför allt i lärarhandledningarna praktiseras en pedagogik som skapar klyftor mellan föräldrar och barn, mellan syskon och mellan barnen och samhällets företrädare, t ex polisen. Man propagerar för en fientlig inställning till kristendomen. I en lärobok berättar man om julaftonen och illustrerar historien med en bild av en tvåbarnsfamilj som bor i ett "överflödssamhälle". Julklapparna är många och dyra och bildtexten med följdfråga lyder: "Man påstår att Jesus Kristus föddes fattig. Se på bilden: vad tycker du är bra – vad är dåligt?"

Helmut Schoeck ger uppmuntrande råd till föräldrarna hur de och barnen

skall bemöta socialistiska lärares argument. En elev kan vad gäller lärarens krav på att samhället skall förändras, fråga henne/honom vilka samhällsgrupper, vilka yrken och vilka generationer som skall offras, vilka som bör förändras och – inte minst viktigt – vilka som anses vara utvalda att bestämma över de medel som skall användas, till vad medlen skall användas samt vad läraren personligen anser vara rekommendabelt för att åstadkomma denna samhällsförändring.

I de kryptosocialistiska skolböckerna betraktas arbetet som ett helvete. Schoeck ger bl a exempel från en lärobok i engelska: ". . . it is dull work, going on the same, day after day, robbing the worker of his pride. A man working in an auto factory never feels he has made anything to be proud of; he never really makes a car . . .". Det är visserligen otroligt att en arbetare vid Daimler-Benz skulle ta de här klichéartade marxistiska glosorna på allvar, där han sitter i Mercedesen på väg från och till hem och arbetsplats. Men hans barn kanske gör det.

I en annan skolbok talas om arbeterskorna vid en chokladfabrik, där den varma chokladen "rieht entsetzlich" och att "es gibt — — kein Gesetz, das die Arbeitgeber zwingt, schalldämpfende Räume oder Maschinen zu bauen". Elever som konfronteras med en sådan text och samtidigt indoktrineras av socialistiska lärare, vågar till slut inte äta en bit choklad utan att få skuld känslor. Det finns liknande exempel om hundmat och frukt importerad från länder vars politiska system inte accepteras av vänsterkamarillan. Att köpa mat till sin hund eller att äta viss frukt påstås vara "socialt orättfärdigt".

Trots att endast 17% av Västtysklands alla anställda och endast 25% av alla västtyska industriarbetare står vid "löpande band", får eleverna uppfattningen att det är den vanligaste arbetsformen i landet. I *Kurzbuch Religion 5/6 Schuljahr*, har författaren på s 93 ritat en bild med ett barn som skräckslaget kryper ihop medan hela släkten står och pekar finger. Texten lyder: "Barn skall lyda sina föräldrar. Du skall hedra din far och din mor. Gud vill ordning". Författaren citerar Bibeln och Koranen samtidigt som han låter en man vid namn Rudolf Höss komma till tals och säga: "Av mina föräldrar fick jag lära mig att vara artig mot alla vuxna, framför allt mot gamla, oavsett vilken samhällsklass de tillhörde. — — — Redan som liten lärde jag mig plikttröhet". Vem denne Rudolf Höss var, meddelas inte. Läroboksförfattaren försöker med läraren som mellanhand suggerera eleven att uppfatta hövlighet gentemot föräldrar och andra vuxna som första steget mot nazism och massmord.

Manipulation av barn

Professorn och psykoterapeuten Viktor E Frankl karakteriserar i sin bok *Der Mensch auf der Suche nach Sinn* (Herderbücherei, Band 430, 1973), den här formen av nihilistisk manipulation med barn och ungdom som en ny form av neuros som man inte kan angripa med hjälp av normal psykoanalys. Neurosen är en exentiell frustration som ger eleven känsla av den egna existensens meningslöshet, att det egna varat är utan mening och mål. Schoeck menar att det måste leda till avgörande förändringar av människor och samhälle när skolor och lärare medvetet ägnar sig åt en sådan pedagogik. Det ome-

delbara resultatet blir att antalet självmord bland västtyska ungdomar ökar. Det är farligt att ta ifrån eleverna möjligheterna att med litteraturens och estetikens hjälp analysera de egna känslorna och stärka behovet av tro på framtiden, att kunna lita på sig själv och till sin egen förmåga. Schoeck återger ett manipulationsretoriskt trick, där läraren säger till den poesiläsande elevens föräldrar: "Ni vill således att ert barn skall läsa vackra dikter? Men efter Auschwitz kan man inte skriva dikter. Vill ni att det skall finnas koncentrationsläger?". Det låter otroligt

Denna politiskt-ideologiska hållning till intelligens och utbildning överensstämmer med de national-socialistiska ambitionerna i Tredje Riket.

men är faktiskt sant att den här typen av grova och falska argument förekommer. Många föräldrar faller till föga. De har varken moraliska eller intellektuella förutsättningar att gå i svaromål, framför allt inte eftersom läraren fortfarande gäller för att vara auktoritet. Det är en pedagogik som leder elever och föräldrar till kollektiv bot för Auschwitz och det får dem att känna sig medskyldiga och ansvariga för ett nytt Auschwitz om de vill att deras barn genom litteraturen skall få känedom om en annan och friskare värld. Läraren fungerar som hantlangare åt de krafter som strävar mot en ny diktatur.

Historikern Golo Mann, son till Thomas Mann, har sagt: "Goethe kunde inte förhindra nazismen. Det låter först be-

stickande, men ser man närmare på detta argument, är det enbart billigt och banalt. Inte heller kärleken eller sporten, inte ätandet eller drickandet eller detta att andas, förhindrade nazismen. Skulle vi avskaffa allt som inte kunde förhindra nazismen, måste vi avskaffa oss själva och den planet vi bor på. — — — Man attackerar vår ungdom för att finna en ny form för att härska”.

Det är självklart att marxistiska lärare och skolboksförfattare sprider en marxistiskt orienterad socialism. Det är mer förvånansvärt att icke-marxistiska lärare,

Läraren fungerar som hantlangare åt de krafter som strävar mot en ny diktatur.

skolboksförlag, politiker och delstatsregeringar villkorslöst accepterar att producera och sprida den här typen av läromedel. Med motiveringen att eleverna bör ha kännedom om ”den sociala verkligheten”, d v s att marxismen idag härskar över en betydande del av jordens befolkning, tillåter man att den också dominerar undervisningen. Schoeck chockerar kanske när han drar parallellen med ett Hitlertyskland som gått segrande ur andra världskriget och där SS-staten härskar över ett område som sträcker sig från Pyrenéerna till Ural. Hade i så fall socialister, liberaler och marxister i England och USA år 1988, med motiveringen att denna SS-stat faktiskt härskar över ett betydande antal miljoner människor, accepterat att skolundervisningen vilade på dogmerna i Rosenbergs *Mythos des*

20. Jahrhunderts och Hitlers *Mein Kampf*, att von Gobineaus och Chamberlains ras-teorier framhållits som moraliska föredömen?

Föräldrarna måste gå i svaromål

Föräldrar som inte accepterar att deras barn utsättes för socialistiska experiment, behöver emellertid inte förtvivla. De måste, till att börja med, hävda Helmut Schoeck, ta ställning till huruvida barnen tar minst skada av att motstå trycket från socialistiska lärare genom att protestera mot undervisningen, eller av att bli injicerade av det ”socialistiska giftet”. Den vänsteremancipatoriska skolmanipulationen syftar till att fostra och utbilda intellektuellt ”förkrympta människor”. Det är inte endast skräckslagna föräldrar, lärare, psykologer och pedagoger, som hävdar detta, utan det bekräftas i de socialistiska lärarnas egna facktidskrifter, där man bl a talar om att denna ”emancipatorische Erziehung” skall leda fram till en ”Labiliserungsphase” hos eleven, som resulterar i en mental kris under vilken eleven bryter med det existerande sociala förhållnings-sättet. Man strävar efter att skapa en ”vorübergehende Neurotizierung” hos eleven. Under ”labiliseringsperioden” skall elevens ”negativa” attityder gentemot föräldrar och samhälle ge sig till känna.

Om föräldrarna protesterar mot denna neurotisering av sina barn, kommer lärarna med en retorisk fråga: ”Vill ni att era barn skall bli ja-sägare, att de skall bli statens viljelösa redskap, bli samhällets robotar? Istället skall ni vara tacksamma för att vi emanciperar era barn, gör dem till självständiga och kritiska varelser, till

vuxna medborgare i samhället. Skall detta lyckas, måste vi börja tidigt”.

Schoeck menar att föräldrarna måste gå i svaromål och säga ungefär så här: ”Bäste herr X, bäste lärare. Ni är, om man skall uttrycka sig försiktigt, inte själv någon ja-sägare. Ni säger nej till det nuvarande samhället, till dess värderingar. Ni vill förändra våra barn. Kan ni säga oss hur ni kommit fram till den åskådningen? När ni själv var 10,12,13 år gammal, läste ni skolböcker och ni hade lärare vilka inte hade ambitionen att förändra det dåvarande samhället. Ni läste sagor, fabler och ungdomsromaner utan att lärarna ifrågasatte de ideal som exponerades i dessa böcker. Själv var ni på den tiden en perfekt ja-sägare. Nu är Ni det emellertid inte. Hur kan det komma sig? Tala om för oss när, hur och under vilka omständigheter Ni förvandlades från välanpassad ja-sägare till den nej-sägare Ni är idag” . . .

Den socialistiske läraren finner frågorna obekväma eftersom han om han skall

besvara dem måste karakterisera sig själv som en utvald elit-människa och det passar dåligt in på den perfekte likriktade människa han predikar om i sin undervisning. Dessutom kommer lärarna ofta från familjer, från en samhällsklass och en bildningsmiljö som enligt dessa teorier är omöjlig som grogrund för den emanciperade människan.

För att kunna argumentera med den socialistiske läraren är det viktigt att föräldrarna inte endast läser barnens skolböcker utan även lärarnas handledningar.

Helmut Schoeck konstaterar att i framför allt de socialdemokratiskt styrda västtyska delstaterna bedrivs en skol- och högskolepolitik som under demokratisk legitimitet tillåter en undervisning där de demokratiska idealen inte bibringas eleverna i undervisningen. Detta dubbelspel med ungdomen som bricker i det politiska maktspellet utgör ett allvarligt hot mot ett framtida demokratiskt Europa.